

**СТАРИЦЬКА-ЧЕРНЯХІВСЬКА ЛЮДМИЛА
МИХАЙЛІВНА**

1868 - 1941

- Народилася Людмила Старицька 17 серпня (29 серпня за новим стилем) 1868 року в Києві в сім'ї відомого письменника, драматурга і громадського діяча Михайла Петровича Старицького та Софії Віталіївни Старицької — рідної сестри композитора Миколи Лисенка.

ДИТИНСТВО

- Навчалася в київській приватній гімназії Віри Миколаївни Ващенко-Захарченко. У гімназії гімназистки видавали рукописний журнал, до якого Любмила Михалівна і написала свій перший твір – «За Україну» і, на додаток, декілька сатиричних віршів про директрису і її чоловіку, що гарно показало її справжній характер.

МОЛОДІСТЬ

У 1888–1893 стали для поетеси плідними, через що у цей період почала брати активну участь у роботі літературного гуртка “Плеяда”.

У роки Першої світової війни брала активну участь у роботі Київського комітету для допомоги українцям-утікачам, працювала сестрою милосердя у шпиталі для поранених. Відвідала на засланні Михайла Грушевського. По життю і в своїх творах дуже яскраво виражала свій патріотизм, можли через що і в квітні 1917р. Була обрана до Центральної Ради.

У травні 1917 року брала участь у заснуванні Товариства (комітету) «Український національний театр», входила до його президії.

ТВОРЧІСТЬ

Найвідоміші твори були написані в період 1908 – 1927, які й до наших днів вивчаються у школах і ставлять п'єси у театрах, такі як:

«Гетьман Петро Дорошенко» (1908)

«Крила» (1913)

«Останній сніп» (1917)

«Розбійник Кармелюк» (1926)

«Іван Мазепа» (1927).

Як можна побачити усі твої писалися на теми Незалежності Укаїни і заклику до боротьби.

(На той час твори були заборонені для друку).

Також активно займалася перекладами іншомовних творів, бо знала англійську, італійську, тощо.

ПОЛІТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ І ОСТАННІ ДНІ ЖИТТЯ

- На протязі всього була обтяжена репресіями, неодноразово була ув'язнена, через свою активну політичну діяльність.
- У в'зницях над письменницею велися допити за належністю до Спілки визволення України.
- У 1936–1941 роках жила у Києві.
- 20 липня 1941 року, коли під стінами Києва точилися бої з німцями, на квартирі в Людмили Михайлівни співробітники НКВС провели обшук, конфіскували паспорт і теку з листуванням. Разом із сестрою Оксаною Михайлівною Стешенко Старицьку-Черняхівську вивезли вантажівкою до Харкова. Тут її звинуватили в антирадянській діяльності та вивезли під конвоем у телячому вагоні до Казахстану. Проте в дорозі 73-літня письменниця померла. Точна дата її смерті і місце поховання невідомі.
- У серпні 1989 року Людмила Михайлівна разом з іншими учасниками «показового процесу СБУ» в Харкові посмертно реабілітована пленумом Верховного Суду УРСР.

РОБОТА СИТНІКОВА АНТОНА
